

brzeski

PIOTR ADAM BRZESKI

Piotr Adam Brzeski urodził się 18 grudnia 1947 roku w Poznaniu. Szkołę podstawową ukończył w Warszawie (1961), podobnie jak Liceum Ogólnokształcące im. Bolesława Prusa (1965). Dyplom magistra inżyniera elektronika (z wynikiem bardzo dobrym) uzyskał w 1970 roku na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej. W tym też roku został zatrudniony w Instytucie Elektrotechniki, w Zakładzie Badań Nieniszczących, w pracowni radiometrii. Jako stażysta, a później asystent, brał udział w wielu opracowaniach metod badania jakości wyrobów przemysłowych metodami nieniszczącymi. Uzyskał dwa patenty za sposoby badania i wyznaczania właściwości kół korundowych. W 1972 roku został oddelegowany na studia doktoranckie na Wydziale Elektroniki. Od tego momentu rozpoczęła się jego współpraca z Zakładem Elektroniki Jądrowej Instytutu Radioelektroniki. Brał czynny udział w wielu opracowaniach zespołowych na rzecz instytucji naukowych i przemysłowych w kraju i za granicą, za które został wyróżniony nagrodami Rektora Politechniki Warszawskiej i ministra.

Doktorat (wspólnie z Romanem Szabatinem) opracowywał pod kierunkiem profesora Adama Piątkowskiego. Wkrótce po jego obronie (z wyróżnieniem, w 1982 roku) został nauczycielem akademickim, zatrudnionym na stanowisku adiunkta. Od tego czasu kierował wieloma pracami umownymi dla polskiej służby zdrowia, których adresatami były przede wszystkim szpitale i kliniki akademii medycznych. Opracowany przy znacznym jego współudziale system NMS do akwizycji i obróbki danych dla urządzeń medycyny nuklearnej

— gamma-kamer i scyntygrafów — został zainstalowany w blisko 30 placówkach na terenie kraju. Dzięki tym pracom Piotr Brzeski został uznanym specjalistą w zakresie programów klinicznych, wspomagających proces diagnostyczny w medycynie nuklearnej. Jego oryginalny wkład polegał na opracowaniu pakietu programów, działających według uznawanych i sprawdzonych klinicznie algorytmów, wspomagających diagnostykę schorzeń nerek (odrzucenie przeszczepu, upośledzenie filtracji kłębuszkowej i kanalikowej) oraz tarczycy (nadczynność, guzowatość). Został aktywnym członkiem Polskiego i Międzynarodowego Towarzystwa Medycyny Nuklearnej.

W 1989 roku przebywał na kontrakcie w Dubnej (ówczesny ZSRR), a następnie odbył dwa staże zagraniczne, w instytucie INSERM (3 miesiące, oddział w Tuluzie) i w 1990 roku w Londynie (Institute for Sick Children).

Piotr Brzeski, pracując jako adiunkt na Wydziale Elektroniki, opracował kilka nowych wykładów i kilkanaście ćwiczeń laboratoryjnych z takich przedmiotów, jak: „Systemy po-

Słowa kluczowe

- inżynieria biomedyczna
- medycyna nuklearna

B

miarowe”, „Podstawy technik obrazowania w medycynie”, „Techniki medycyny nuklearnej”. Formą i poziomem merytorycznym prowadzonych przez siebie wykładów zdobył sobie uznanie studentów oraz młodszych kolegów dydaktyków. Warto podkreślić, że w ciągu swej działalności był opiekunem około 40 studenckich prac dyplomowych, głównie magisterskich. Piotr Brzeski przyczynił się w istotny sposób do opracowania programów nauczania i uruchomienia znaczącej liczby przedmiotów w ramach studiów dziennych prowadzonych przez Instytut Radioelektroniki, szczególnie w zakresie elektroniki biomedycznej. Jest koordynatorem jednej z klas programowych w ramach specjalności Elektronika i Informatyka w Medycynie. Pod jego kierunkiem zmodernizowano i wyposażono kilka laboratoriów wykorzystywanych w procesie dydaktycznym i pracach naukowych. Na dowód jego osiągnięć dydaktycznych został w maju 2007 roku mianowany na stanowisko docenta.

Na szczególne podkreślenie zasługuje praca organizacyjna Piotra Brzeskiego na terenie Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych. Ma on znaczący udział w opracowaniu programu specjalności Techniki Multimedialne, według którego przebiega kształcenie na odległość dla sporej grupy studentów na dwóch wydziałach Politechniki Warszawskiej.

Ma też bardzo duży udział we wdrożeniu studiów na kierunku Inżynieria Biomedyczna, na który rekrutacja rozpoczęła się w 2007 roku, działając w ramach międzywydziałowej komisji.

Piotr Brzeski pełni funkcję zastępcy dyrektora Instytutu ds. Dydaktycznych (nieprzerwanie od 1993 roku), członka Dziekańskiej Komisji Finansowej (od 1994 roku). Był członkiem wielu komisji wydziałowych i dziekańskich. Pełnił funkcję sekretarza Wydziałowej Komisji ds. Kształcenia (2005–2008), kiedy to Komisja przygotowała programy dla nowych, siedmiosemestralnych studiów inżynier-

skich. Z jego inicjatywy zostały opracowane i uruchomione na Wydziale nowe formy kształcenia ustawicznego (kursy przygotowawcze, także w wersji internetowej, studia podyplomowe i, przede wszystkim, cieszące się sporą popularnością Wieczorowe Studia Zawodowe w specjalności Radiokomunikacja i Techniki Multimedialne oraz Magisterskie Studia Uzupełniające w specjalności Radiokomunikacja i Techniki Multimedialne).

Za działalność naukową i dydaktyczną Piotr Brzeski otrzymał trzy nagrody Rektora Politechniki Warszawskiej — w 1979 roku za osiągnięcia w realizacji prac badawczych (indywidualna), w 1983 roku za wyróżnioną pracę doktorską pt. *System do topografii promieniowania gamma*, w 2002 roku za osiągnięcia naukowe (zespołowa II stopnia). Pięciokrotnie nagradzał go Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego — w 1980 roku za opracowanie zestawu w systemie CAMAC do sterowania spektrometrem spolaryzowanych neutronów SSN-2 (zespołowa II stopnia), w 1986 roku za opracowanie i uruchomienie systemu do automatyzacji i sterowania zestawu spektrometrycznego „GIBS” dla Zjednoczonego Instytutu Badań Jądrowych w Dubnej (zespołowa III stopnia), w 1987 roku za opracowanie i wdrożenie systemu Gamma-PW dla medycyny nuklearnej do obsługi badań diagnostycznych, wykonywanych za pomocą gamma-kamery (zespołowa III stopnia), w 1993 roku za opracowanie systemu do akwizycji, wizualizacji i analizy obrazów dla medycyny nuklearnej (zespołowa), w 1999 roku za współudział w opracowaniu i wdrożeniu nowych form kształcenia ustawicznego w zakresie radioelektroniki. W 2002 roku otrzymał Złoty Krzyż Zasługi.

Jego długoletnia, pełna zaangażowania praca i wkład w wykształcenie i wychowanie wielu pokoleń studentów została uhonorowana medalem Komisji Edukacji Narodowej (2007).

